

Kunok II. Világtalálkozója karcagi megnyitója

A világtalálkozót Dobos László polgármester nyitotta meg.

- Nagy örömmre szolgál, hogy a tegnapi bemutathattuk Elek György: A nagykun kapitányok a 16. századtól 1876-ig című hiánypótló művét. Engedjék meg, hogy a szerző rövid összefoglaló írását megosszam Önökkel.

„A Nagykunság, az egykori Jászkun Kerület hazánk történelmében különleges színfoltot jelent. Kialakulásában, etnikai összetételében sajátos vonások jellemzik az egykori Jászkun Kerület belső életét. Irányítása eltért az általános magyar közigazgatástól, olyan módon illeszkedett az államba, hogy helyi szabadságjogait hangsúlyozva önkormányzatában a kerület létezéséig megőrizte az autonómia legfőbb vonásait. A kunkapitányok a helyi autonómia letéteményesei voltak. 1876-ban megszűnt a Jászkun Kerület, de tovább éltek a jogszokások. A Nagykun Kerület élén 1749-1872-ig, tehát 123 éven át az Illéssy család kiváló férfitagjai álltak. Bár ebben az időben Karcagon volt a Kerület székhelye, a kapitányok Kisújszálláson laktak, innen intézték a kerület ügyes-bajos dolgaiat.”

Ma felavatjuk ifj. Bene Sándor személyében a XI. nagykunkapitányt. Az új hagyományt alapító okirat szerint a kunkapitányi megbízás három esztendőig tart és tiszteletbeli címet jelent. A tiszteletbeli címet viselő személlyel szembeni elvárás: példányos magatartás, közéleti tevékenység, alkalmasság protokolláris szereplésre, továbbá az, hogy járuljon hozzá a kun kultúra, a kun hagyományok népszerűsítéséhez.

Dobos László, Karcag polgármestere

Bene Sándor XI. nagykunkapitány Karcagon érettségizett, majd a DE Agrártudományi Centrum Mezőgazdasági Tudományi Kar Általános Agrármérnöki szakán 2003-ban sikeres államvizsgát tett.

1993 óta rendszeresen részt vesz a karcagi lovas rendezvényeken, felvonulásokon. A karcagi Nagykun Nádor Huszárbandérium alapító tagja volt, majd tagja lett a 2009-ben megalakult Kováts Mihály Huszárbandériumnak és aktívan részt vett a huszár felvonulások lebonyolításában.

1996-ban az a megtiszteltetés érte, hogy szerepelhetett a Honfoglalás című filmben, az ifjú Árpád szerepében. A korhű viseletek és közeg annyira megérintette, hogy elkötelezte magát a lovas élet és a honfoglalás-kori hagyományörzés mellett. Célul tűzte ki, hogy minél több fiatallal megszeretteti a lovakat, a lovas életet, valamint kun hagyományaink ápolását, ezért 2004. év elején létrehozta a „Pusztai Róka” Nomád Hagyományörző Egyesületet. Irányításával az egyesület tagjai 2004 óta a Nagykun-sági Kulturális Napokhoz kötődve minden évben megszervezik a Kun Hagyományok Napját, amelynek programjai között talpas íjászbajnokság, lovas birkózás, őshonos állatok bemutatása, előadások, népművészeti kirakodóvásár, népi ételek főzése is szerepel. 2009-ben rangos eseménysorozattal járult hozzá a Kunok I. Világtalálkozója karcagi záró rendezvényeihez. Bene Sándor igen jó szervező, s az egyesület tagjaival együtt, a város kulturális és sport intézményeivel együttműködve színvonalas programokat szervezett az elmúlt időszak alatt, ezzel is tovább erősítve kun hagyományainkat.

A kapitányi kardot Bene Sándor (balra) Györfi Sándortól vette át

Bene Sándornak dr. Fazekas Sándor miniszter gratulált

A VIII. Kun Hagymányok Napja

A rendezvényt Kovács Sándor, a JNSZ Megyei Közgyűlés elnöke nyitotta meg:

- Nagy szeretettel köszöntöm Önöket a VIII. Kun hagyományok napján. Van mit ünnepelnünk, van mire emlékeznünk. Emlékezhünk kun őseinkre és emlékezünk is, hiszen a múltunk nemcsak a tegnapi, nemcsak a tegnapelőtti nap, nemcsak a 773 évvel ezelőtti nap, amikor Kötöny kán vezetésével a Szent István-i Magyarország területére a Radnai-hágón keresztül belépett a kun nép. Harcos, erős, ugyanakkor menekült az akkori világbirodalom, a Mongol Birodalom elől, de akkor sem hagyta a szabadságát, nem hagyta tartását. Nekünk, van mire emlékeznünk, van emlékezni valónk rájuk is, hiszen a kun történelem a Kalka menti csata előtt is már megvolt, a kunok egy hatalmas birodalom vezetői, fenntartói voltak a közép-ázsiai füves pusztákon. Utána a magyarországi történelem szerves részei voltunk, építettük az országot, ha kellett műveltük a földet, de ha kellett, kardunkkal, ha kellett, vérünkkel védtük ezt a hazát.

Híresek voltak a jászkun huszárak bátorságukról, leleményességükről, önfeláldozásukról. Nekünk ezekre az emberekre, őseinkre kell emlékezni. Emlékezni kell történelmünkre, ezekre az eseményekre, de emlékezni kell a mai időszak tör-

ténelmére is. Hiszen a mai nap már holnap a történelem része lesz, és ezek az emberek, akik őrzik hagyományainkat, katonai hagyományainkat, huszár hagyományainkat, szokásainkat, népviseleteinket, táncainkat, énekeinket, történelmünket, kultúránkat, rájuk büszkének kell lenni.

Azok a népek, amelyek elvesztik történelmüket, akiktől elveszik történelmüket, azok elvesznek, eltűnnek a világban. Hány ilyen eltűnt nép volt itt, a Kárpát-medencében, hunok, avarok, egyik sem volt gyenge, egyik sem volt törekeny, egyik se volt a szél által könnyen fújó nép, mégis eltűnt a történelem sülyesztőjében, de mi megmaradtunk kunok, megmaradtunk magyarok.

Köszöntöm végén rá kell térni egy 150 évvel ezelőtti vitára, amely újból fellángolt Magyarországon. 150 évvel ezelőtt elkezdődött az a vita, amely arról szól, hogy mi most törökök vagyunk vagy a finnek a rokonaink. Mi, kunok egyszerű helyzetben vagyunk, ebben a vitában egyet kell mondanunk, nekünk kunoknak, a magyarok a rokonaink.

Kívánok mindenkinek tisztességes, szép emlékezést őseinkre, hagyományaink őrzését és szép napot!

A VIII. Kun Hagymányok Napját Kovács Sándor, a JNSZ Megyei Közgyűlés elnöke, a Kunszövetség ügyvivői testületének tagja nyitotta meg. A Pusztai Róka Nomád Hagymányőrző Egyesület bemutatóján részt vett Bene Sándor, XI. nagykun kapitány is. A közönség körében nagy sikert aratott a bemutató.

A Kazah konzulátus újbóli megnyitása

A Kunok II. Világtalálkozója keretében nyílt meg újra Karca-
gon a Kazah Konzulátus. Itt adta át a megbízólevelet Horváth
László tiszteletbeli konzulnak Ibrayev Rashid Turarovich, a
Kazah Köztársaság magyarországi nagykövete. Mint ismert,
az 1998 óta működő konzulátust 2006-ban bezárták.

„Innen néhány ezer kilométerre, Kazahsztánban, mindenki
tudja, hogy itt, Európa közepén lakik egy nép, amely a kazak
néppel rokon nép – mondta beszédében Ibrayev Rashid
Turarovich. Azzal, hogy itt újra kinyitjuk a tiszteletbeli konzul-
átust, azt kívánjuk elérni, hogy csökkenjen a sok ezer kilo-
méteres távolság.

- A mai nap végre sikerül helyrehozni azt, ami annyi éven
keresztül árnyékolta be a magyar és kazah nép kapcsolatát.
Kár lenne tagadnom, hogy érzek némi személyes elégtételt, de
ki ne tenné, ha ennyi idő elteltével is, de „helyreáll a rend”.
Félre ne értsenek, nem személyes ambíciókról, hiúságról,
becsvágyról beszélek, hanem az összefogás, a kitartás és a
közösség erejéről. Mikor annak idején először kértek fel, hogy Tiszteletbeli Konzulként segítsen a kazah és a kunság, illetve
tágabb értelemben véve a magyarság közti kapcsolatok felélesztését és erősítését, kellemes meglepetésként ért mennyi az
ügy érdekében tenni vágyó emberrel találkoztam mindkét oldalon. Örömmre szolgál, hogy újra ezt a kivételes közösséget
szolgálhatom, és ígérem, hogy továbbra is legjobb tudásom szerint teszem majd – ígérte Horváth László tiszteletbeli kazah
konzul.

Illéssy Ádám leköszönő X. nagykunkapitány beszámolója

Három éves regnálásom ma letelt, az Önök megtisztelő bizal-
mából képviselhettem a nagykunokat, akik értik, hogy jogunk
e házra kun őseink 773 évvel ezelőtt tett hármás fogadalmán
alapul, ezen belül a keresztény értékrend elfogadásán. Regná-
lásom 3 éve alatt 259 meghívást kaptam hagyományörző ren-
dezhvényekre, nemzeti ünnepekre, helyi eseményekre. Szemé-
lyesen 184 rendezvényen tudtam részt venni.

A rendezvények magas száma azt jelzi, milyen pezsgő élet
van a Nagykunszágban, illetve a Hármás Kerületben. Vala-
hányszor, amikor a kun- és jászkapitányok megjelentek a
Kunságban vagy a Jászságban, az azt hirdette, hogy él még a
történelmi Hármás Kerület, a kiskun-nagykun-jász történelmi
egység. Végül, amikor a Nagykunságért-díjat nemrégiben
átvehettem, az e tisztség felé irányuló figyelmet mutatja. Az
elismerés valójában nem csak nekem, hanem annak a közös-
ségnek is szólt, akik fontosnak tartják a múlt ápolását, a kun
identitástudat ébren tartását, a gyökerek kutatását, a fiatalok
nevelését, a múlt és a jelen dicsőségeinek és ünnepeinek meg-
tartását. Régi vágyam volt, hogy valamennyi nagykun település tűzze ki a szabad nagykunok zászlóját a Világtalálkozók és
nemzeti ünnepeink alkalmából. Ezért az elmúlt héten eljuttattam ezeket a zászlókat valamennyi nagykun település polgár-
mestereihez. Reményeim szerint a nagykun települések hovatartozásukat ezekkel a zászlókkal is ki fogják fejezni a jövőben.
Kérem beszámolóim elfogadását.

Kunkép Kaposváron

Néhány éve, amikor a Kunszövetség gyűlésein először találkoztunk a kaposvári kunok vezetőivel és képviselőivel, valamennyien csodálkoztunk azon, hogy ott is létezik egy magát kunnak valló közösség. Hamar kiderült: a somogyi kunokat az utóbbi évtizedek belső népmozgásai sodorták az új lakóhelyre. Megtelepedtek, családot alapítottak és somogysági magyarokká lettek. A gyökerek azonban nem engednek olyan könnyen.

A kunsági eredetű kaposváriak néhány éve „csapatot alkottak”, s amint azt Tóth István Kaposvár alpolgármestere szeptember 22-én elhangzott beszédében kifejtette, rövid idő alatt rátaláltak a Kunszövetségre, amelynek az üléseire és rendezvényeire rendszeresen ellátogattak. A legutóbbi találkozáskor már teherautóval jöttek. No, nem annyian, hogy csak arra fértek fel, hanem azért, mert hazafelé szobrot vittek. Időközben megismerkedtek ugyanis Györfi Sándorral, aki nemcsak az egyik karcagi kunkapitány, hanem a kunok igen híres szobrása is. Györfi Sándor egy kunképpel, vagyis egy kun sírszobor másolattal ajándékozta meg a kaposváriakat.

Működik ott egy lovastanya, Meiszterics László tulajdonában

tó, földvár és minden egyéb van vele. Itt a mindennapi lovaglógyakorlatok szomszédságában állították fel a kunképet 2012. szeptember 22-én dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter, a Kunszövetség elnöke, Kaposvár város vezetői, polgárai, közöttük a Somogyba szakadt kunságiak és a látogatóba érkezett nagy- és kiskunok jelenlétében.

„Most, amikor egy új kunkép avatásán vagyunk, én biztos vagyok abban, hogy egy olyan fontos helyszín kap rangot - mondta Fazekas Sándor -, amely a kunsági emberek összetartozását éppúgy megjeleníti, mint azt a rangot, amelyet a helyi, városi közösségben az ideszármazott kunok kivívtak maguknak. Kívánom, hogy ez az alkalom legyen emlékezetes valamennyiünk számára. Az a példamutató közösségépítés pedig, amelyet alpolgármester úr és az ő segítői végeztek és végeznek, kapjon új lendületet.”

A keleti hangulatot árasztó alkotásnak az ottani kunok stílusosan kis (kun)halmot emeltettek, amit az avatás alkalmával a származásuk helyéről hozott földküldeményekkel magasítottak meg.

Elek György

Örökségünk dicsérete...

A Kunok II. Világtalálkozójának rendezvényeihez csatlakozva került sor Kunhegyesen 2012. szeptember 28-án a fenti címet viselő programra. A település helytörténeti gyűjteményének hely adó Kunkapitány-ház ideális környezetet nyújtott a kézműves, népzenei és néptánc bemutatók során. A helyi népi kismesterek a csipkeverés, gyöngyékszer készítés, nemezelés terméskép készítés folyamatát kínálták kipróbálásra az érdeklődőknek. Ezt követően a kunmadarasi Kaláris Hagyományörző Néptáncsoport, a helyi Pátria Művészeti Iskola néptáncos ifjai valamint a Búzavirág Népdalkör és Hajdina Citerazenekar szórakoztatta a hallgatóságot. A gaszt-

ronómia hagyományok felidézése is sor került, hiszen valamennyi közreműködőt és vendéget egy tányér slambuccal vendégelték meg a rendezők: az Ilosvai Varga István Városi Művelődési Központ és a Kunhegyesiek Baráti Köre.

A Kunok II. Világtalálkozóához kapcsolódva hirdette meg a kunszentmártoni Csenged Népművészeti Egyesület a Magyar Kultúra Lovagrendje és a Helytörténeti Múzeum a Kunság élő népművészete című kiállítást. A kiállításon a kunhegyesi kézműves mesterek alkotásaikkal képviselték a népművészeti hagyományinkat: csipkeverő, kun- és szűrhimzés valamint szalmafonás tekintetében.

Lovas hagyományörző viadal

Kisújszálláson a Horváth-tanyán szeptember 15-én, a Kunok II. Világtalálkozója rendezvénysorozat részeként Lovas Hagyományörző Viadalt tartott Horváth György nagykun főkapitány. Az ünnepélyes megnyitó a Kun emlékparkban - a Horváth-tanya mellett volt, majd nemzetközi lovasíjász verseny, kunsági ízek és kölesételek főzőversenye valamint póni és kettesfogat-hajtók versenye kezdődött.

Beiktatták az új kiskunkapitányt

Kunszállás polgármestere az új kiskunkapitány. Kovács Imre három évig viselheti a címet.

Mindannyiunknak fontos, hogy a saját örökséghez való kötődés mindenki számára megélhető, és erőt adó legyen. Tartást, küldetést, önbizalmat adnak az ősök. Így válik fontossá a jelenben, ami régi - hangzott el a Kunok II. Világtalálkozóján Kunszálláson, melynek keretében iktatták be az új kiskunkapitányt. A tisztséget Kovács Imre, a település polgármestere három évig viselheti.

A kunok világtalálkozójának társrendezvényeként rendezték meg immár harmadik alkalommal a történelmi kun szállásfoglalást. A háromnapos rendezvénysorozat egyik főeseménye volt a kiskunkapitány ünnepélyes beiktatása. Kovács Imre Szépe Ferenc-től vette át a „stafétát”.

A kiskunok nyolcadik, a jászok tizenötödik, míg a nagykunok tizenegyedik alkalommal választottak idén kapitányt - derült ki Ficsór József ünnepi beszédéből. A Kiskun Önkormányzatok Szövetségének elnöke elmondta, az első kiskunkapitányt az 1475. redemptiós törvény kihirdetésének 260. évfordulóján, azaz 2005-ben választották meg. Ezt megelőzően alakult meg 33 önkormányzat támogatásával a Kiskun Önkormányzatok Szövetsége a mintegy negyedmillió érintett összefogására, a jász-, kiskun- és nagykun hagyományok megőrzésére, továbbadására.

2006-tól működik a Jász, Kiskun, Nagykun Kapitányok Tanácsa is, mely főkapitányt választ három évente. Szeptember 23-án, a Kunok II. Világtalálkozójának zárórendezvényén Kunszentmiklóson iktatják be az új jászkun főkapitányt Fábián József személyében. Az ünnepi alkalmak sorában nem mulaszthatjuk el, hogy fel ne soroljuk az eddigi kiskunkapitányokat: Ván Jenő, Sövény Sándor, Fábián József, Dózsa Tamás, Lesi Árpád, Szépe Ferenc követték egymást a sorban.

Beiktatták az új jászkun főkapitányt

Kunszentmiklós adott otthont az ünneplés zárónapján szeptember 23-án, melyen beiktatták az új jászkun főkapitányt, a kiskunlacházi Fábián Józsefet.

A kiskun, nagykun és jász kapitányokból álló kapitányi tanács egyhangúlag szavazott bizalmat Fábián Józsefnek, akit ünnepélyes ceremónia keretein belül iktattak be. Beiktatási beszédében Fábián József hangsúlyozta:

„Az emberek világhoz való hozzáállása alapvetően kétféle: sodródó vagy tudatos. A sodródó ember a hiedelmek, az aktuális ideológiák, a pártok, a divat és a médiák által vezérelt. Sajnos a többség sodródik. A tudatos embert segítik az örök értékek: az ősi tapasztalat, a bölcsesség és a hagyományok. Így tud a helyzetén javítani nehéz körülmények közepette is.

Nehézségek idején felértékelődnek a közösségek, a család, a lakóközösség, a szűkebb és tágabb nemzet közössége. Ilyen szűkebb nemzetközösség a három történelmi kerület, a Nagykunság, a Kiskunság és a Jászság. Mi, kapitányok, ezen szűkebb nemzetközösség élő jelei vagyunk. A mai főkapitány választás e három történelmi kerület ismételt egymásra találásának jele. Egyik legfőbb célunk közösségeink erősítése, hogy a mai embert visszavezessük a valódi, örök értékekhez.”

A ceremóniát követően a záró nap programja a református templomban folytatódott, ahol a két hetes programsorozatot dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter, a Kunszövetség elnöke összegezte:

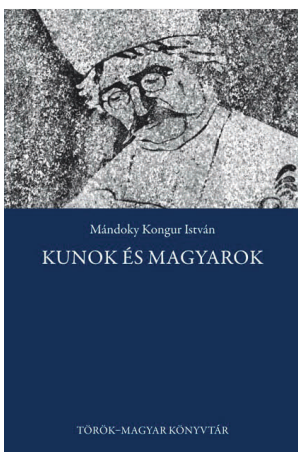
„A Kunok II. Világtalálkozója azért lehet ilyen gazdag, azért itatja át élő történelmi hangulat, mert 773 éve őrizzük összetartozás-tudatunkat, hagyományainkat és műveltségünket. Azt kívánom, hogy a kunok műveltsége, törté-

nelme, hagyományai hosszú évszázadokon, évezredekken át gazdagítsák a Kárpát-medencét, a keresztény Európát. Ez a mi kincsünk, amit az utánunk jövő nemzedékeknek örökül hagyhatunk. Három éve a Kunok I. Világtalálkozója a kezdeményezés, az újjászerveződés érzését hordozta számunkra. A kun önkormányzatok, a Kunszövetség, több ezer lelkes kun ember elképzelései, összefogása öltött testet a csodálatos rendezvényekben, felemelő pillanatokban. A Kunok II. Világtalálkozója magában hordozta a folyamatosságot, a viszontlátás örömet. Ez erőt ad a hétköznapi megrendezéséhez is. Napról napra, lépésről lépésre nyeri vissza erejét, tartását közösségünk, a nemzeti szellem természetes érzésé válik a kun világ legtávolabbi szegletében is. Mindez megmaradásunk záloga, s a kunok jövőjének fundamentuma – hangsúlyozta Fazekas Sándor, aki elmondta, a világtalálkozóon a Kazah Köztársaság is magas szinten képviseltette magát. Az elmúlt két hetet színvonalas művészeti, tudományos, gasztronómiai, sport- és hagyományörző programok sora tette maradandó élménnyé a részt vevő közel félszáz település, illetve mintegy 250 ezer ember számára. A világtalálkozó egyik legfontosabb mozzanataként értékelte, hogy Kaposváron felállították az immár legnyugatabbra található kun szobrot. A jövőben a Kunszövetség kezdeményezi a kun emlékek, emlékhelyek felkutatását és összegyűjtését, amelyeket később kiadványok megjelentetésével is szeretnének közkinccsé tenni. A programok ezúttal is jól szolgálták a kun identitás erősítését, miközben azokat élénk lakossági- és sajtóérdeklődés, vidám, mégis méltóságteljes hangulat övezte – vélekedett dr. Fazekas Sándor.

Kunok és magyarok

„Török–Magyar Könyvtár” címen új sorozat indul útjára. A törökség és magyarság kapcsolatai több mint ezer éves múltra tekintenek vissza, messzebbre, mint a Kárpát-medencei magyar államiság története. A honfoglalás előtti fél évezred során a török népek és nyelvek döntő módon járultak hozzá a IX. századi honfoglaló magyarság nyelvi, etnikai és kulturális képi-

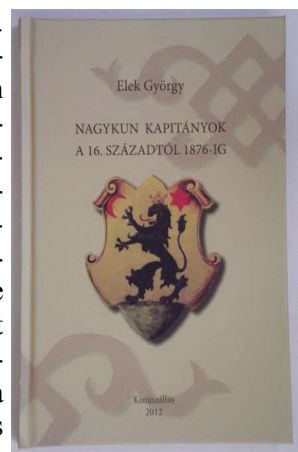

kialakulásához, majd a besenyő, úz és kun támadások és bevándorlások révén ez a török hatás a következő századokban is folytatódott. Alighogy elültek a keletről érkező törökségi népvándorlási hullámok, a XV. századtól kezdve dél felől érte újabb török hatás a magyarságot: a Balkánon szélesebben terjeszkedő új nagyhatalom, az oszmán-török birodalom rövidesen szembetalálta magát a középkori magyar állammal. E konfliktus során a magyar állam széthullott, és bekövetkezett történelmünk százötven éves török hódoltsági korszaka, mely csak a XVII. század végén ért véget. A „Török–Magyar Könyvtár” sorozat indításával több célt gondolunk szolgálni: ezek egyike a történelmi és irodalmi szempontból fontos török és perzsa nyelvű szövegek közreadása szakavatott magyar fordításban, kommentárok kíséretében; másika pedig a tudományos eredményeknek a magyar olvasóközönség szélesebb köreivel való megismertetése. A sorozatot Mándoky Kongur István (1944–1992), a tragikusan fiatalon elhunyt kunsági származású magyar turkológus összegyűjtött munkáinak kiadásával indítjuk útjára. A kötet magában foglalja a szerző nyelvészeti és történelmi témájú tudományos cikkeit, a magyar nyelv kun elemeiről írott értekezését, folyóiratokban és napilapokban megjelent, ma már nehezen hozzáférhető, magas szintű ismeretterjesztő írásait és végül a törökség népköltészetét bemutató műfordításait. Különös érdeklődésre tarthat számot az egykor a kunok közt jól ismert Kun miatyánk és egy lassan feledésbe merülő kiszámoló mondóka kun nyelvű rekonstrukciója és magyar fordítása. A kunsági olvasók pedig valószínűleg örömmel fogják felfedezni a kun eredetű tulajdonneveinkről szóló fejezetben a saját családjuk és lakóhelyük elnevezésének eredetéről és történetéről szóló izgalmas fejtegetéseket.

Dr. Molnár Ádám

Könyv a nagykun kapitányokról

Emlékük, alakjuk máig él. Kisújszálláson az Illéssy család híre, Karcagon a Kálmán utca, Kunmadarason és Kunhegyesen az akár helytörténeti gyűjteményként is felfogható „nagykun kapitányház”-ak azt igazolják, hogy e tisztségnek máig híre, tekintélye van. A tisztség első említését egy 1456-ban kelt királyi rendeletben találjuk. Ebben a király a kiskunsági Halas székben élő nemes és földműves kunok közül rendelt állítani egy-egy kapitányt, akik tizenkét kerületi esküdtel együtt voltak köteles eljárni a peres ügyekben, az adók beszedésében. Pár év múlva már a Nagykunságon is jelen van a két kapitányból és a tucatnyi esküdtből álló széki vagy kerületi testület. A tisztség az országos közigazgatás elvárásaival együtt egyre összetettebb lett, s a 18. század második felében a kapitány már egy több szakfeladatot is ellátó tisztikar vezetője. Az egy időben maga is jász kapitányként működő Horváth Péter Jászkun kerületi jegyző és történetíró a vármegyék tisztikarához hasonlítva, a szolgabíró hivatallal mondta azonosnak a kerületi kapitányok tisztségét.

A Jászkun Kerület legfőbb tekintélye, főkapitánya, az ország mindenkori nádora volt. Ő nevezte ki a jászkun alkapitányt. A kerületi kapitányokat és tisztviselőket a kerület redemptus polgárai választották – a 18. században már három év hivatali időre. Az előjárók közös vonása az uralkodóhoz és a nádorhoz való feltétlen hűség. Számos országos kitekintéssel, sőt literátus vénával bíró jogászt találunk közöttük, mégis csak az 1830-as évek reformmozgalmai érintik meg a kapitányi tisztséget viselőket. Másik közös a kapitányok között az, hogy ezt a tisztséget a Nagykunságon minden esetben református vallású, vagyonos és nemes emberek töltötték be. A leghíresebb kapitányokat – a köztük a kerület egyik jelentős, reformkori politikusát - a kisújszállási Illéssy-család adta a Nagykunságnak. Mintegy száz esztendőn keresztül Illéssyek viselték ezt a hivatalt.

A nagykun kapitányi tisztség – a Bach korszakban megszűnt ugyan, - de az alkotmányosság helyreállítása, illetve a kiegyezés után visszaállították és egészen 1876-ig, a vármegyék kialakításáig élt. Akkor a közigazgatási reform a kerülettel együtt megszüntette.

(Elek György: Nagykun kapitányok a 16. századtól 1876-ig. Kisújszállás, 2012. 112. p.)